

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ତିରେପନ୍ଦଶ

ଭବିଷ୍ୟଦର୍ଶୀ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ: ଦାନିଏଲଙ୍କ ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger

2024-01-17

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱିଷ୍ଟାମାନେ ସେମାନେ ଯେ ସମୟରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି ।

“ପ୍ରାଚୀନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱିଷ୍ଟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ସମୟ ପାଇଁ ତୁଳନାରେ ଆମ ସମୟ ପାଇଁ ଅଧିକ କଥା କହିଥିଲେ, ଯେପରି ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆମ ପାଇଁ ବଳବତ୍ ଅଛି । ‘ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଘଟିଥିଲା; ଏବଂ ଯୁଗାନ୍ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ସେହି ଆମର ସତର୍କତା ପାଇଁ ଏସବୁ ଲେଖାଯାଇଛି ।’ 1 Corinthians 10:11. ‘ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୁଝି, ବରଂ ଆମ ପାଇଁ ସେହି ବିଷୟମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ, ଯାହା ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରେରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଛି; ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଢ଼ମାନେ ସୁଦ୍ଧା ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।’ 1 Peter 1:12”

“ବାଇବେଲ୍ ଏହି ଶେଷ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ତାହାର ଧନସମ୍ପଦ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧି ରଖୁଛି । ପୁରାତନ ନିୟମର ଇତିହାସରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମହାନ ଘଟଣା ଏବଂ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟବିଧିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ହେଉଛି ।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ଦାନିଏଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ଆବିଷ୍କାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଛିତରିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଜାଗୃତ ହୋଇ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧ୍ୟାୟ ଛବିଶର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହେଉଥିବା ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଏ, ଯଥା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି । ଯଦି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଗଦ୍ୱିଏଲ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ, ସୂଚିତ କରିବେ ଏବଂ କହିବେ, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ “କୌଶଳ ଓ ବୁଝିବାଶକ୍ତି” ଦେବା । ଜ୍ଞାନୀମାନେ ସେହିମାନେ ଯେମାନେ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହେବାବେଳେ “ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି”କୁ “ବୁଝନ୍ତି” ।

ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ, ମୋ ସହ କଥାହେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ମୁଁ ଏବେ ତୋତେ ବୁଦ୍ଧି ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତୋର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଆରମ୍ଭରେ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଦେଖାଇବାକୁ ଆସିଛି; କାରଣ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ: ଏହିକାରଣେ ବିଷୟଟି ବୁଝ, ଏବଂ ଦର୍ଶନଟିକୁ ବିଚାର କର । ଦାନିଏଲ ୯:୨୨, ୨୩ ।

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶର “mareh” ଦର୍ଶନ । ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ “mareh” ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଗଦ୍ୱିଏଲଙ୍କୁ ନିୟୁତ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିନଥିଲେ । ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିଛନ୍ତି । ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ ଆଉ ବାବିଲୋନର ରାଜ୍ୟର କାଳପରିଧିରେ ବାସ କରୁନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମାଦୀ-ପାରସିକ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଇତିହାସରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ଗଦ୍ୱିଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ “ଏହି ବିଷୟକୁ ବୁଝ” ଏବଂ “ଏହି ଦର୍ଶନକୁ ବିଚାର କର” ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ମାନସିକ ପୃଥକୀକରଣର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭ୍ୟାସ କରାଯାଇଥିବା ଉପାଦାନ । କରନ୍ତୁ । “ବୁଝ” ଏବଂ “ବିଚାର କର” ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦ ଦୁଇଟି, ବାସ୍ତବରେ, ଏକ

ହିବ୍‌ରୁ ଶବ୍ଦ ଅଟେ। ସେହି ଶବ୍ଦ ଚି ହେଉଛି "biyn," ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମନସିକ ଭାବରେ ପୃଥକ କରିବା। "ବିଷୟ" ବୋଲି ଯେହି ହିବ୍‌ରୁ ଶବ୍ଦ ଚି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ସେହିଟି "dabar," ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ "the word" ଅଟେ। ଏହିପରି ଗତ୍ର ଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନରେ ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ର ଚିନିଧି କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ର ବାକ୍ୟ କୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ଜଣାଉଛନ୍ତି।

ତୁମେ ନିଜକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟବସାୟ କର; ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରୁଥିବା ଏମିତି ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ହୁଅ, ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ। ୨ ତୀମଥୟ ୨:୧୫।

"matter" ଶବ୍ଦଟି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ, ପ୍ରଥମ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାକୁ ଚିନିଧି "thing" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

ପାରସୀର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଯିହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍‌ସାତ୍‌ଜ୍ଜର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଏକ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଓ ଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝିଲାଭ କଲେ। ଦାନିଏଲ 10:1.

ଏହି ପଦରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଯେ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ସେହିଟି ରୂପର ପ୍ରକାଶ ସମ୍ପର୍କୀୟ "ମାରେହ" ଦର୍ଶନ; ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଉଭୟ—ବିଷୟଟିକୁ (matter) ଏବଂ ଦର୍ଶନକୁ ମଧ୍ୟ ("ମାରେହ")—ବୁଝିଥିଲେ। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ତେଜଶକ୍ତି ପଦରେ ଗାତ୍ର ଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବିଷୟ ଏବଂ ଦର୍ଶନକୁ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ପୃଥକ କରି ବୁଝିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ସେ ବିଷୟଟିକୁ (thing) ଓ ଦର୍ଶନକୁ ("ମାରେହ") ଉଭୟକୁ ବୁଝିଥିଲେ। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗାତ୍ର ଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବିଷୟ ଏବଂ ଦର୍ଶନର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ (ଯଥାର୍ଥରୂପେ ପୃଥକ କରିବାକୁ) ଜଣାଉଛନ୍ତି। ଦର୍ଶନଟି "ମାରେହ" ଦର୍ଶନ, ଏବଂ "ବିଷୟ," କିମ୍ବା "ବସ୍ତୁ," ହେଉଛି "ଖାଜୋନ" ଦର୍ଶନ।

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଭୟ ଦର୍ଶନର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଦାନିଏଲ "chazon" ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗାତ୍ର ଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "mareh" ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯେପରି ଗାତ୍ର ଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "matter" ଓ "vision" ବୁଝାଇବାର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଦର୍ଶନ।

ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ, ମୋ ସହିତ କହିଲେ, ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ମୁଁ ଏବେ ତୋତେ ବୁଝି ଓ ବିବେକ ଦେବା ପାଇଁ ବାହାରିଆସିଛି। ତୋର ବିନତିର ଆରମ୍ଭରେ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛି; କାରଣ ତୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ; ଅତଏବ ଏହି ବିଷୟକୁ ବୁଝ ଏବଂ ଏହି ଦର୍ଶନକୁ ବିଚାର କର। ତୋର ଜନଗଣ ଓ ତୋର ପବିତ୍ର ନଗର ଉପରେ ସଭର ସପ୍ତାହ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି—ଅପରାଧର ସମାପ୍ତି କରିବା ପାଇଁ, ପାପମାନଙ୍କର ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ, ଅଧର୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ନିତ୍ୟଧର୍ମ ଆଣିବା ପାଇଁ, ଦର୍ଶନ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ସର୍ବପବିତ୍ରଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କରିବା ପାଇଁ। ଅତଏବ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଯେ, ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିବାରୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତ ସପ୍ତାହ ଏବଂ ବାଷ୍ପି ସପ୍ତାହ ହେବ; ରାସ୍ତା ପୁନଃ ନିର୍ମିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ, କଷ୍ଟକର ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା। ଏବଂ ବାଷ୍ପି ସପ୍ତାହ ପରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଜନ କାଟିଦିଆଯିବେ, କିନ୍ତୁ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେ ଅଧିପତି ଆସିବେ, ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ନଗର ଓ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଧ୍ଵଂସ କରିବେ; ଏବଂ ତାହାର ଶେଷ ବନ୍ୟାସଦୃଶ ହେବ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଜାଡ଼ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି। ଏବଂ ସେ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିବେ; ଏବଂ ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସେ ବଳିଦାନ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ବନ୍ଧ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଘୁଣାସ୍ତବ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବେ, ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଏବଂ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ, ତାହା ଉଜାଡ଼ର ଉପରେ ଜାଲୀୟ। ଦାନିଏଲ ୨:22-27.

ଗାତ୍ର ଏଲ୍ ଗାତ୍ରୁଥିଲେ ଯେ ଦାନିଏଲ ବୁଝନ୍ତୁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଯେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଲେ, ସେଥିରେ "chazon" ଦର୍ଶନ ଏବଂ "mareh" ଦର୍ଶନ—ଉଭୟର ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ଚିନିଧି ରହିବ। ସେହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉଭୟ ଦର୍ଶନକୁ ସମେ ଦ୍ଵାଧନ

କରିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନକୁ ସମ୍ମାନିତ କରୁଥିବା ଦର୍ଶନକୁ, 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରୀ 1ଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରକାଶକୁ ନେଇ ଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନରୁ, ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପୃଥକ କରି ବୁଝିବା ଦାମ୍ଭିକତା ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା।

ଗାନ୍ଧିଏଲ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 457 ମସିହାରେ ଆର୍ତ୍ତାକ୍ଷୟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରୁ, ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତର ଦର୍ଶନର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷରୁ "କାଟି ଦିଆଯାଇଥିବା" ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷ ରହିଥାନ୍ତା, ଯାହା ବିଶେଷତଃ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା। ଏମାତ୍ର ଉତ୍ତର ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ଶବ୍ଦଟି ତିନିଥର ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଇତ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ ଅଛି। ପ୍ରଥମଥର "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବାଟି ହେଉଛି ଚବିଶତମ ପଦ୍ୟରେ, ଏବଂ ସେହି ଇତ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦଟି "chathak" ଅଟେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ "କାଟି ଦେବା"।

ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆର୍ତ୍ତକ୍ଷେପକ ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ରିଷ୍ଟାବ୍ଦ 34 ମସିହାରେ ସ୍ତେଫାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯିବା ସହିତ ଶେଷ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷ "କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା," ଏବଂ ତେଜଶ ଶତ ବର୍ଷର ଦୀର୍ଘତର ଭବିଷ୍ୟଦାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଭବିଷ୍ୟଦାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। "ଚାରିଶେ ନବେ" ସଂଖ୍ୟାଟି ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷ୍ୟିତ ହୋଇଛି।

ତାହାପରେ ପେତ୍ର ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ମୋର ଭାଇ କେତେଥର ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବ, ଆଉ ମୁଁ ତାକୁ କ୍ଷମା କରିବି? ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି? ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁ ନାହିଁ, ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; କିନ୍ତୁ, ସତର ଗୁଣ ସାତଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ମାଥୁ 18:22।

କ୍ଷମାର ଗୋଟିଏ ଶେଷ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ଶେଷକୁ "ଚାରିଶେ ନବେ" ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। "ଚାରିଶେ ନବେ" ବର୍ଷ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ମୁକ୍ତିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସ୍ତେଫାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳର ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। "ଚାରିଶେ ନବେ" ବର୍ଷ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ଥର" ଶାପ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ବାଇବେଲରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ଭୂମି ନିଜର ବିଶ୍ରାମବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ମିଳେ। ପ୍ରଥମଟି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶରେ ମିଳେ।

ଏବଂ ଏହା ସବୁରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁମେ ମୋର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ବିପରୀତ ଚାଲିବ; ତେବେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୋଧରେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିପରୀତ ଚାଲିବି; ଏବଂ ମୁଁ ହିଁ ମୁଁ ନିଜେ, ତୁମମାନଙ୍କ ପାପର କାରଣରେ ସାତଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ଦେବି। ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ପୁଅମାନଙ୍କର ମାଂସ ଖାଇବ, ଓ ତୁମର ଝିଅମାନଙ୍କର ମାଂସ ମଧ୍ୟ ଖାଇବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛ୍ୱାନଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି, ତୁମମାନଙ୍କର ଖୋଦା ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ଫେଲିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କର ମୃତଦେହ ଉପରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବି, ଏବଂ ମୋର ପ୍ରାଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବି, ତୁମମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସସ୍ତୂପରେ ପରିଣତ କରିଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସୁଗନ୍ଧିତ ଧୂପର ସୁଗନ୍ଧକୁ ମୁଁ ଘ୍ରାଣ କରିବି ନାହିଁ। ଏବଂ ମୁଁ ଦେଶକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବି; ଏବଂ ତାହାରେ ବସୁଥିବା ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେବେ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ରିଦେବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପଛରେ ତଳଧାର ଉଦ୍ଧାର କରିବି; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ଦେଶ ଉଜାଡ଼ ହେବ, ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ ପାଇବ। ତାହାପରେ ଦେଶ ନିଜର ବିଶ୍ରାମଦିନମାନଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଉଜାଡ଼ ପଡ଼ି ରହିବ ଏବଂ ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ରହିବ; ସେତେବେଳେ ଦେଶ ବିଶ୍ରାମ କରିବ ଓ ନିଜର ବିଶ୍ରାମଦିନମାନଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରିବ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଉଜାଡ଼ ପଡ଼ି ରହିବ, ସେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ; କାରଣ ତୁମେ ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବାବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ରାମଦିନମାନଙ୍କରେ ସେ ବିଶ୍ରାମ କରିନଥିଲା। ଲେବୀୟବ୍ୟବସ୍ଥା 26:27-35.

ଅଧିକାଂଶରେ ଚାରିଥର ଉଲ୍ଲେଖିତ “ସାତ ଗୁଣ”ର ଦଣ୍ଡ ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନେ ଛିଡ଼ରାଇ ଦିଆଯିବେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ଦେଶ “ତାହାର ବିଶ୍ଵ ମାବାରମାନଙ୍କୁ ଉପଭୋଗ କରିବ।” ଦାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କ ଶାପର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଛିଡ଼ରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ତାରି ବର୍ଷର ଛିଡ଼ରାଇଯିବା, ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ଛିଡ଼ରାଇଯିବାର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ମୂଳକ ପାଠ ଥିଲା। ଏହା ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ମୂଳକ ପାଠ ଥିଲା, ଯଥା ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସମୟରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ସାଙ୍ଗେ ତିନି ବର୍ଷର ଖରା। ସେହି ସାଙ୍ଗେ ତିନି ବର୍ଷ, ସାଙ୍ଗେ ତିନି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ମୂଳକ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା, ଯାହା 538 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାସିକ ଶାସନର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ସାଠି ବର୍ଷ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା। ସତ୍ତାରି ବର୍ଷ “ସାତ ଗୁଣ”ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଯେପରି ସାଙ୍ଗେ ତିନି ବର୍ଷ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ଅରଣ୍ୟ ବାସର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ଯିରିମିୟାଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଚିହ୍ନିତ ଦାନିଏଲଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ସତ୍ତାରି ବର୍ଷ, “ଚାରିଶେ ନବେ” ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା।

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ, ପ୍ରଭାତେ ଉଠି ଉଠି ପଠାଇଲେ; କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜା ଓ ତାଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ଉପରେ ଦୟା କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବୃତ୍ତାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅବମାନ କଲେ, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏମିତି ଭାବେ ଉଦ୍ଘାସ ହେଲା ଯେ, ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ରହିଲା ନାହିଁ। ଏହିକାରଣରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କଲ୍ପାୟମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଗୃହରେ ସେମାନଙ୍କ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ତଳଖିରରେ ହତ୍ୟା କଲା, ଏବଂ ଯୁବକ କିମ୍ବ କୁମାରୀ, ବୃଦ୍ଧ କିମ୍ବ ବୟସ୍କତାରେ ନିମ୍ନ ହୋଇଥିବା ଲୋକ—କାହାକୁ ସେ କୃପା କଲା ନାହିଁ; ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତାହାର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ବଡ଼ ଓ ଛୋଟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଧନସମ୍ପଦ, ରାଜାଙ୍କ ଧନସମ୍ପଦ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପଦ—ଏ ସମସ୍ତ ସେ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲା। ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୁଡ଼ାଇଦେଲେ, ଯିରୁଶାଲେମର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ, ତାହାର ସମସ୍ତ ରାଜପ୍ରାସାଦକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ପାତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କଲେ। ଆଉ ଯେମାନେ ତଳଖିରରୁ ବଞ୍ଚିଯାଇଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାବିଲକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲା; ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାହାର ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ରହିଲେ। ଏହା ଯିରିମିୟାଙ୍କ ମୁଖଦ୍ଵାରା କହିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ ହେଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ତାହାର ବିଶ୍ଵାସୀବାରମାନଙ୍କର ଭୋଗ କଲା; କାରଣ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଉଜାଡ଼ି ପଡ଼ିରହିଲା, ସେ ବିଶ୍ଵାସୀବାର ପାଳନ କଲା, ସତ୍ତାରି ବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ଯେପରି ଯିରିମିୟାଙ୍କ ମୁଖଦ୍ଵାରା କହିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କଲେ; ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ, କହିଲେ, “ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା କୋରେଶ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ସ୍ଵର୍ଗର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯିହୁଦାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଯିରୁଶାଲେମରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରଜାମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଅଛି? ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାର ପରମେଶ୍ଵର ତାହା ସହିତ ରହୁଛି, ଏବଂ ସେ ଉପରକୁ ଯାଉ।” 2 ବଂଶାବଳୀ 36:15-23.

ପବିତ୍ର ବାଇବେଲରେ ଭୂମି ନିଜର ସର୍ବଅଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ବିଷୟରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଉଲ୍ଲେଖ ମିଳେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁହିଁ ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଛିଡ଼ିଏଇ ଯିବା ଏବଂ ସତ୍ତାରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ; ସେହି ବନ୍ଦୀବାସ ଏମିତି ଏକ କାଳାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା, ଯାହା ଭୂମିକୁ ନିଜର ସର୍ବଅଗୁଡ଼ିକ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତା। ଏହା ସେହି ସର୍ବଅଗୁଡ଼ିକର ପରିମାଣ ସହ ସମାନ ଥିଲା, ଯେତେକ ଯିହୁଦୀମାନେ ଭୂମିକୁ ବିଶ୍ଵାସୀ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଇନଥିଲେ। ଭୂମିର ସତ୍ତାରି ବର୍ଷ ବିଶ୍ଵାସ କରିବା, ଭୂମିକୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେବାକୁ ଯେ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଆଜ୍ଞାବିରୋଧୀ ବିଦ୍ରୋହ ଯେତେ ବର୍ଷ ଧରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା। ସରଳ ଗଣିତ ଦେଖାଏ ଯେ “ଚାରି ଶହ ନବେ” ବର୍ଷର ବିଦ୍ରୋହ ମଧ୍ୟରେ, ମୋଟ ସତ୍ତାରି ବର୍ଷ ଏମିତି ଥାଆନ୍ତା ଯେତେବେଳେ ଭୂମି ବିଶ୍ଵାସ କରିନଥିଲା।

ତେଜଶ ଶତ ବର୍ଷରୁ ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ହକାଳ ସ୍ୱ ରୂପ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି "ଚାରି ଶତ ନବେ" ବର୍ଷର ଲେବ୍ୟ ବ୍ୟ ବସ୍ତୁ । ଛବିଶର "ସାତ କାଳ"ର ଛିତରାଇଯିବା ସହିତ ସରାସରି ସମ୍ପଦ ଅଛି ।

ପଦ୍ମଲିତ କରାଯିବାର "ଚାତୋନ" ଦର୍ଶନ ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଶେଷରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର "ମାରେହ" ଦର୍ଶନ ପରସ୍ପରରୁ ପୃଥକ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ସରାସରି ସମ୍ପଦ ଅଛି । ଯେପରି ଦାନିଏଲଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା, ସେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ପୃଥକ କରି ବୁଝିବାକୁ ଥିବାବେଳେ, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିବାକୁ ହେବ । ଯିହୁଦୀମାନେ ଫେରିଆସି ଯେଉଁଠାରେ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାକୁ ନେଇ ଯେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷ ଆସିଥିଲା, ସେହି ସମୟ ଭୂମିକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବାର ଚୁକ୍ତିବିଧାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର "ଚାରି ଶତ ନବେ" ବର୍ଷର ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ।

ତୃତୀୟ ଆଦେଶ ତାଙ୍କର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରି ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସୁଯୋଗକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କୁ "ଚାରିଶେ ନବେ" ବର୍ଷର ପରୀକ୍ଷାକାଳ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେହି ସମାନ ସମୟାବଧିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅନାଜ୍ଞାକାରିତା ଯେଉଁଠାରେ ବିନାଶ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଛିଣ୍ଡିଯାଇବାକୁ ନେଇଥିଲା, ସେହି ସମୟଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ "ଚାରିଶେ ନବେ ବର୍ଷ"ର ଶେଷରେ, ସେମାନଙ୍କର ଅନାଜ୍ଞାକାରିତା ପୁନର୍ବାର ଯେଉଁଠାରେ ବିନାଶ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟତାପିତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇବାକୁ ଆଣିବ ।

ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଛିତରାଇଯିବା ପୂର୍ବରୁ "ଚାରି ଶତ ନବେ" ବର୍ଷର ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ସେହି ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ପରେ ଆଉ "ଚାରି ଶତ ନବେ ବର୍ଷ"ର ଅଧିକ ବିଦ୍ରୋହ ଅନୁସରଣ କଲା ।

ପ୍ରଥମ "ଚାରି ଶତ ନବେ" ବର୍ଷର କାଳ, ଯାହାର ପରିଣାମରେ ଦେଶର ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ବିଶ୍ରାମ ଘଟିଥିଲା, ଯିହୁଦୀମାନେ ବିନାଶ ସହିତ ସମାପ୍ତକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ" ବର୍ଷରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିବା "ଚାରି ଶତ ନବେ" ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ଯିହୁଦୀମାନେ ପୁନର୍ବାର ବିନାଶ ହେଲା, କାରଣ ଯାଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ।

ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନରେ ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ "ସାତ କାଳ"ର ଛିତରାଇଯିବାର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହାଇଟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନରେ ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲୋନରେ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା ।

"ଏହି ଦୀର୍ଘ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଅବଧି ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହିପରି ସତ୍ୟରୂପେ ବନ୍ଦୀବସ୍ତାରେ ଥିଲା, ଯେପରି ନିର୍ବାସନକାଳରେ ବାବିଲୋନରେ ଇସ୍ରାଏଲ ସଙ୍ଗ୍ରାମମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ।" Prophets and Kings, 714.

୫୩୮ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷ "ସାତ କାଳ"ର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା । ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ଯିହୁଦୀମାନେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ଓ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଫେରିଆସିଥିଲେ । ତିନୋଟି ଆଦେଶର ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ "ମାରେହ" ଦର୍ଶନର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ନେଇଗଲା । ଏହି ତିନୋଟି ଆଦେଶ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି ଆରମ୍ଭ ହେବା ପାଇଁ ଏହି ତିନୋଟି ଆଦେଶର ସମସ୍ତଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ସାଇରସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ ସହିତ ସେମାନେ ଫେରିବା ଓ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

"ଏହି ୮୨୯ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଫରମାନ ମିଳେ । ପଦ 12-26 । ଏହାର ସବୁଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ଏହା ପାରସୀୟ ରାଜା ଆର୍ଶାକ୍ସ କର୍ସ୍ କ୍ସ ଦ୍ୱାରା ଇ. ପୂ. 457 ମସିହାରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ୮୬:14 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହ 'ସାଇରସ୍, ଦାରିୟସ୍, ଏବଂ ପାରସୀୟ ରାଜା ଆର୍ଶାକ୍ସ କର୍ସ୍ କ୍ସ ଆଜ୍ଞା । ନୁସାରେ [ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଚୀକାରେ, 'ଫରମାନ'] ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ତିନିଜଣ ରାଜା, ଫରମାନଚିକୁ ଆରମ୍ଭ

କରିବା, ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିବା, ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ, 2300 ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ କୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ତା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା, ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାକୁ ଏଥିରେ ଆଣିଥିଲେ। ଫରମାନଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇ. ପୂ. 457 ମସିହାକୁ, ସେହି ଆଜ୍ଞା ଠାରୁ ତାରିଖ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସତର ସପ୍ତାହ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିବରଣୀ ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ବୋଲି ଦେଖାଗଲା।” The Great Controversy, 326.

୧୭୯୮ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତିନିଜଣ ଦୂତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ତିନୋଟି ଆଦେଶ ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶେ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ସେପରି ସେହି ତିନିଜଣ ଦୂତ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ମୂଳକ ସମୟ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନ ସହିତ ଶେଷ ହେଲା, ଯେପରି ଏହା ତୃତୀୟ ଆଦେଶର ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷକୁ, ସେହି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ କରି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାପତ୍ରର ଅଧୀନରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପୁନର୍ବାସ ପାଇଁ ଫେରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞାପତ୍ରର ଇତିହାସରେ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ସେହି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ମିଲରାଇଟମାନେ ସେହି ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିଆସିଥିଲେ। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ସେହି ମିଲରାଇଟ ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପିତର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏକ ମନ୍ଦିର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପଥରମାନଙ୍କ ପରି ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପେ ଗଠିତ ହେଉଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ, ଯେପରି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିମାନ ଅର୍ପଣ କରିବ। 1 ପିତର 2:5।

ମିଲରାଇଟ ମନ୍ଦିର 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ, କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ମୂଳକ ଭାବେ ତିନି ଦିନ; କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱପ୍ନ କରିଥିଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ତିନି ଦିନ ଲାଗେ।

ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାରପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଗଲେ। ସେ ମନ୍ଦିରରେ ବୃଷ, ମେଷ ଓ ପରେବା ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ମୁଦ୍ରା-ବିନିମୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ। ତେବେ ସେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୋରାରେ ଏକ ଚାକୁକ ତିଆରି କରି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ମେଷ ଓ ବୃଷମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ମୁଦ୍ରା-ବିନିମୟକାରୀମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ଛିଟାଇଦେଇ, ସେମାନଙ୍କର ଟେବୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲଟାଇଦେଲେ। ଏବଂ ପରେବା ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ସବୁ ଜିନିଷ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଅ; ମୋର ପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ବ୍ୟାପାରର ଗୃହ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ।” ତାହାପରେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନେ ପଡ଼ିଲା ଯେ, ଏହା ଲିଖାଯାଇଛି, “ତୁମ ଗୃହ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହ ମୋତେ ଗ୍ରସି ନେଇଛି।” ତାହାପରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏହି ସବୁ କାମ କରୁଛ, ଏହାର ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଆମକୁ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଉଛ?” ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଭଞ୍ଜିଦିଅ, ଏବଂ ତିନି ଦିନରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁଣି ଉଠାଇଦେବି।” ତେବେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଛି, ଆଉ ତୁମେ କି ଏହାକୁ ତିନି ଦିନରେ ପୁଣି ଉଠାଇଦେବ?” କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଶରୀରର ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ। ଯୋହନ 2:13-21.

ସିଷ୍ଟର ହାଉର୍ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଥିଲେ—ଯେପରି ମଲାଖୀ ପୁସ୍ତକରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି—ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିବାବେଳେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ଯୋହନର ଅନୁଲେଖରେ ଏମାତ୍ର ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ଜଗତର କ୍ରେତା ଓ ବିକ୍ରେତା ତାମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ, ଯୀଶୁ ଏହି ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ପାପର ଅଶୁଚିତାରୁ ହୃଦୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ହେଉଛି ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, —ସେହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆକାଂକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକରୁ, ସ୍ୱାର୍ଥପର କାମନାଗୁଡ଼ିକରୁ, ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଷ୍ଟିତ କରୁଥିବା ଦୁଷ୍ଟ ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକରୁ। “ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୂତକୁ ପଠାଇବି, ସେ ମୋର ସମ୍ପର୍କରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ,

ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମର ଦୃଢ଼, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବଳର ସଦାପ୍ର ଭୁ ଏହା କହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଗମନର ଦିନରେ କିଏ ସ୍ଥିର ରହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ କିଏ ଦଣ୍ଡ ଯାମାନ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଧାନ୍ତ ପରିଶୋଧକଙ୍କ ର ଅଗ୍ର ପରି ଓ ବସ୍ତ୍ର ଧୋଇବାଲାଙ୍କ ର ସାବୁନ ପରି; ସେ ରୂପାକୁ ପରିଶୋଧନ ଓ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀର ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଧର୍ମରେ ଅର୍ପଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ।
 ମଲାଖୁ 3:1-3 ।" The Desire of Ages, 161.

ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମନ୍ଦିରଟି ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଛଅଟାଲିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା, ଏବଂ ଯାଣ୍ଟୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଧୂସ ହୋଇଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ତିନି ଦିନରେ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବେ । 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଅଟାଲିଶ ବର୍ଷ, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ଦୃଢ଼ଙ୍କ (ଦିନମାନଙ୍କ) ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାକୁ ତେଜଶ ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତୀକାକୃତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଛଅଟାଲିଶ ବର୍ଷ ସେହି ସମୟାବଧି ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲେରାଇଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଉଦ୍ଧାପନ କଲେ, କାରଣ ସେହି ସମୟର ପୂର୍ବରୁ ଆତ୍ମିକ ପବିତ୍ରସ୍ଥଳ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ୍ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ପାସଓଭର ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମଲାଖୁରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଚୁକ୍ତିର ଦୃଢ଼ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ ବୋଲି ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ । 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ମନ୍ଦିରକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଛଅଟାଲିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା ।

"ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପାଇଁ ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବେ କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କର ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି; ଦାନିଏଲ 7:13 ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ମାନବପୁତ୍ରଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନଦିନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଗମନ; ଏବଂ ମଲାଖୁ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକଥିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ—ଏହି ସମସ୍ତେ ଏକେ ଘଟଣାର ବିବରଣୀ; ଏବଂ ଏହାକୁ ମତ୍ତ 25ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବରଙ୍କର ବିବାହକୁ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି ।" The Great Controversy, 426.

ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଶେଷ କ୍ରୋଧର ଅନ୍ତ 1844 ମସିହାରେ ହେଲା । ଛଅଟାଲିଶ ବର୍ଷର ସେହି ଅବଧିର ଆରମ୍ଭରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମିଲେରାଇଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଉଦ୍ଧାପିତ କଲେ, ସେହି ଆରମ୍ଭ ଅନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା; କାରଣ ଆରମ୍ଭ ଓ ଅନ୍ତ ଉଭୟହିଁ ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସମାପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଯାଣ୍ଟୁ ସଦା ଏକ ବସ୍ତ୍ରର ଅନ୍ତକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମାନ୍ୱିତ କରନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରତି ଗାନ୍ଧିଏଲଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନ ଜାରି ରଖୁ ।

"ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକଟି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନେକଙ୍କୁ ଏହା ଏକ ମୁଦ୍ରାକିତ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି ଶିଖାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାକିତ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି । ଏହାରେ ନିହିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଘୋଷଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଅତି ସିନ୍ଧୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରନ୍ତି । ବିନାଶମୁଖୀ ଜଗତର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଆଶା ଭାବରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୃଢ଼ଙ୍କ ବାଉଁଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।"

"ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବିପଦସମୂହ ଆମ ଉପରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି, ଏବଂ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଯେ ବିପଦରେ ଅଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସତର୍କ କରିବାକୁ ହେବ । ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଯେ ଗମ୍ଭୀର ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛି, ଯେଉଁମାନେ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ପୃଶିତ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୃଢ଼ମାନେ, ଏବଂ ହରାଇବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ସମୟ ନାହିଁ । ଯେମାନେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯାଣ୍ଟୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁବେ, ସେମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ପାଇଥିବା ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ । କଲମ ଓ କଣ୍ଠଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସେଇ ଅଦ୍ଭୁତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବେ, ଯାହାକି ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିଲେ ।" Signs of the Times, July 4, 1906.